



Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene  
**COMUNICAT DE PRESĂ nr. 24/19**  
Luxemburg, 7 martie 2019

Hotărârea în cauza C-420/16 P  
Balázs-Árpád Izsák și Attila Dabis/Comisia

## **Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a refuzat să înregistreze inițiativa cetățenească europeană care urmărea ameliorarea situației regiunilor cu minoritate națională**

*Curtea anulează, prin urmare, hotărârea Tribunalului și decizia Comisiei*

Potrivit Tratatului UE, la inițiativa a cel puțin un milion de cetățeni ai Uniunii, provenind din minimum un sfert din statele membre, Comisia poate fi invitată să prezinte legiuitorului Uniunii, în limitele atribuțiilor sale, o propunere de adoptare a unui act juridic în vederea aplicării tratatelor („inițiativă cetățenească europeană”, denumită în continuare „ICE”). Înainte de a putea începe să strângă numărul de semnături cerut, organizatorii ICE trebuie să o înregistreze la Comisie, care examinează în special obiectul și obiectivele acesteia. Comisia poate refuza să înregistreze inițiativa, în special atunci când obiectul acesteia din urmă nu intră în mod vădit în sfera sa de competență pentru a propune un act juridic legiuitorului Uniunii.

În conformitate cu aceste reguli, domnii Balázs-Árpád Izsák și Attila Dabis, asociați cu alte cinci persoane, au prezentat Comisiei în iunie 2013 o propunere de ICE, intitulată „Politica de coeziune pentru egalitatea regiunilor și menținerea culturilor regionale”<sup>1</sup>. Această inițiativă urmărește ca politica de coeziune a Uniunii să acorde o atenție deosebită zonelor geografice ale căror caracteristici etnice, culturale, religioase sau lingvistice diferă de cele ale zonelor înconjurătoare (denumite în continuare „regiuni cu minoritate națională”). Inițiativa are astfel ca obiectiv principal să permită regiunilor cu minoritate națională să aibă acces, sub forma unor măsuri de susținere, de conservare sau de dezvoltare, la avantajele care decurg din politica menționată pentru a împiedica posibilitatea ca ele să fie defavorizate din punct de vedere economic în raport cu regiunile înconjurătoare.

În acest context, organizatorii ICE afirmă, printre altele, că punerea în aplicare a politicii de coeziune a Uniunii amenință caracteristicile etnice, culturale, religioase sau lingvistice specifice regiunilor cu minoritate națională și că aceste caracteristici constituie un handicap demografic grav și permanent pe care Uniunea are sarcina să îl combată în cadrul politicii sale de coeziune.

Prin decizia din 25 iulie 2013<sup>2</sup>, Comisia a refuzat să înregistreze propunerea ICE pentru motivul că aceasta nu intra în mod vădit în sfera sa de competență pentru a propune un act juridic legiuitorului Uniunii. Prin urmare, domnii Izsák și Dabis au sesizat Tribunalul Uniunii Europene pentru anularea deciziei Comisiei. Cu toate acestea, prin Hotărârea din 10 mai 2016<sup>3</sup>, Tribunalul a respins acțiunea formulată împotriva acestei decizii în special pentru motivul că organizatorii nu dovediseră existența amenințării și a handicapului menționate mai sus.

Domnii Izsák și Dabis au introdus apoi recurs în fața Curții de Justiție împotriva hotărârii Tribunalului.

<sup>1</sup> Titlul original al inițiativei în engleză este: „Cohesion policy for the equality of the regions and sustainability of the regional cultures”.

<sup>2</sup> Decizia C (2013) 4975 final a Comisiei din 25 iulie 2013 de respingere a înregistrării propunerii de inițiativă cetățenească europeană „Politica de coeziune pentru egalitatea regiunilor și menținerea culturilor regionale”.

<sup>3</sup> Hotărârea Tribunalului din 10 mai 2016, Balázs-Árpád Izsák și Attila Dabis/Comisia (T-529/13), a se vedea și CP [50/16](#).

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea amintește că ICE are drept scop să încurajeze participarea cetățenilor și să mărească accesibilitatea Uniunii, astfel că cetățenii trebuie să aibă un acces ușor la acest instrument.

În această privință, Curtea constată că, în ceea ce privește aspectul dacă politica de coeziune poate constitui un temei juridic pentru luarea în considerare la scara Uniunii a intereselor regiunilor cu minoritate națională, care se consideră defavorizate sau amenințate de această politică, Tribunalul a considerat că răspunsul la această problemă trebuia să includă o apreciere a faptelor și a elementelor de probă, pentru care sarcina probei revenea organizatorilor ICE. Or, Curtea arată că, statuând astfel, **Tribunalul a comis o eroare de drept** în ceea ce privește condiția înregistrării ICE și repartizarea sarcinilor între organizatorii unei ICE și Comisie în cadrul procesului unei asemenea înregistrări.

Astfel, aspectul dacă măsura propusă în contextul unei ICE ține de sfera de competență a Comisiei **constituie nu o chestiune de fapt sau de apreciere a unei probe supusă regulilor din materia sarcinii probei, ci esențialmente o chestiune de interpretare și de aplicare a dispozițiilor tratatelor.**

Prin urmare, atunci când Comisia este sesizată cu o cerere de înregistrare a unei propuneri de ICE, nu îi revine, în acest stadiu, sarcina să verifice dacă s-a făcut dovada tuturor elementelor de fapt invocate și nici dacă motivarea care se află la baza propunerii și a măsurilor propuse este suficientă. Ea trebuie să se limiteze la a examina dacă, din punct de vedere obiectiv, **măsurile avute în vedere in abstracto ar putea fi adoptate în temeiul tratatelor.**

În aceste condiții, **Curtea anulează hotărârea Tribunalului, precum și decizia contestată a Comisiei.**

Cu toate acestea, Curtea confirmă constatarea făcută de Tribunal potrivit căreia caracteristicile etnice, culturale, religioase sau lingvistice specifice regiunilor cu minoritate națională nu intră sub incidența noțiunii „handicap demografic grav și permanent” și, prin urmare, nu pot fi luate în considerare în temeiul acestei noțiuni în scopuri legate de politica de coeziune. Astfel, aceste caracteristici nu pot să constituie sistematic, pentru dezvoltarea economică, un handicap în raport cu regiunile înconjurătoare.

---

**MENTIUNE:** Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

---

*Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.*

*[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.*

*Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293*